

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่อง
การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานและวรรณกรรม

ผู้วิจัย
นางสาวเนตรนภา ชื่องาม
รหัส 571031321146

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครราชสีมา)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่อวิจัย	การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานและวรรณกรรม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวเนตรนภา ช่องงาม
ปีที่ทำวิจัย	พ.ศ. 2562
สถานที่วิจัย	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

บทคัดย่อ

การใช้นิทานและวรรณกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย ครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1).เพื่อศึกษาความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม 2).เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรมกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยคือนักเรียนชาย-หญิงอายุ 4 ปี ชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมือง นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ด้วยการสุ่มแบบเจาะจงจำนวน 5 คน นวัตกรรมในการวิจัยครั้งนี้คือการใช้ นิทานที่มีเนื้อหาเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ 1.แบบประเมินทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย 2.แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรมจำนวน 5 แผน 3.แบบบันทึกผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์ดำเนินการทดลองทั้งสิ้น 1 สัปดาห์ รวม 5 วัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และ หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในรูปแบบกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรม มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ โดยรวมและจำแนกรายทักษะมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นและอยู่ในระดับดีมาก เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการทดลองมีคะแนนความสามารถทางทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยรวมทุกทักษะที่เพิ่มขึ้น โดยมีระดับคะแนนความก้าวหน้าอยู่ที่ 2-4 คะแนน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	2
สารบัญ	3
บทนำ	5
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	6
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย	7
วิธีดำเนินการวิจัย	7
กลุ่มเป้าหมาย	7
แผนแบบการทดลอง	8
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	8
การสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	8
การดำเนินการทดลอง	10
เนื้อหา	11
ระยะเวลาทดลอง	11
การวิเคราะห์ข้อมูล	11
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	12
การวิเคราะห์ข้อมูล	12
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	14
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	14
ขอบเขตของการวิจัย	14
สมมติฐานการวิจัย	15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
วิธีดำเนินการวิจัย	15
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	16
อภิปรายผล	16
ข้อเสนอแนะ	17

บรรณานุกรม

20

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	21
ภาคผนวก ข	36
ภาคผนวก ค	50
ภาคผนวก ง	52

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศใดที่คนในชาติมีความรู้ ประเทศนั้นย่อมมีความเจริญรุ่งเรือง ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนในชาติของตน โดยการให้ความสำคัญต่อการให้การศึกษาแก่คนในชาติเพราะการศึกษาคือการพัฒนาให้คนมีความรู้ที่สามารถสร้างตนให้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้นสร้างชาติให้อยู่อย่างมีความสุขและรุ่งเรืองได้ (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2542:86) ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควรต้องเริ่มต้นตั้งแต่ปฐมวัยเด็กจึงเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่ายิ่งเป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและความเป็นมนุษย์เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศอนาคตของชาติจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก เด็กที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายจิตใจมีพัฒนาการทุกด้านที่เหมาะสมกับวัยจะเป็นที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติเด็กในวัยเริ่มแรกของชีวิตหรือที่เรียกว่า “เด็กปฐมวัย” คือวัยตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปีจัดได้เป็นระยะที่สำคัญที่สุดของชีวิตทั้งนี้เพราะพัฒนาการทุกด้านของมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์สังคม โดยเฉพาะด้านสติปัญญาจะเจริญมากที่สุดในช่วงนี้(เยาวยาเดเชคอปต์. 2542:12) การพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องครอบคลุมทั้งร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา คณิตศาสตร์นับเป็นความสามารถทางสติปัญญาและเป็นทักษะด้านหนึ่ง ที่ควรส่งเสริมและจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวัน ถ้ามองไปรอบๆตัวจะเห็นว่าชีวิตเราเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์มากมายเริ่มตั้งแต่ เลขที่บ้าน ทะเบียนบ้าน ทะเบียนรถ ปฏิทินนาฬิกา เวลา การซื้อขาย การคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร สิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ด้วยทั้งสิ้น(นิตยาประพฤติกิจ. 2537:241)

ในปัจจุบันได้มีการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายจากการศึกษางานวิจัยพบว่าได้มีผู้นำวิธีการสอนแบบต่างๆมาใช้ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดของมนุษย์ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์คิดอย่างมีเหตุผลจึงมีการส่งเสริมทักษะคณิตศาสตร์ให้กับเด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัยซึ่งเป็นการวางรากฐานที่สำคัญในการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็กปีที่ 2/2 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาผู้วิจัยพบว่าเด็กยังมีความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย

จากการศึกษากรอบมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัยนั้นเด็กจะต้องสามารถนับเลขรู้ค่าตัวเลข (จำนวน) จับคู่เปรียบเทียบและเรียงลำดับได้ (สสวท. 2551:5) แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีเด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็กปีที่ 2/2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา และจากการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติการสอนของครูพบว่าเด็กยังไม่มีความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

โดยการนำแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในรูปแบบต่างๆ เช่น การร้องเพลง การทดลอง การเล่นเกมและวรรณกรรม อันจะส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

จากการพิจารณา พบว่า นิทานและวรรณกรรม ช่วยส่งเสริมจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ให้เด็กได้เป็นอย่างดี และเนื่องจากเนื้อหาวิชาทางคณิตศาสตร์เป็นนามธรรมยากแก่ความเข้าใจไม่มีแรงจูงใจให้เด็กอยากเรียนนิทานจะช่วยให้เด็กได้รับความเพลิดเพลินและเรียนรู้ไปด้วยอย่างสนุกสนานยังเป็นการสร้างเจตคติที่ดีเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ ดังงานวิจัยของขวัญนุช บุญอยู่สง (2545 : 51) และปูพื้นฐานความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ในชั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม

ขอบเขตการวิจัย

1.กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียน ชาย-หญิง อายุ 4-5 ปี ชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

2.กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็กปีที่ 2/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 5 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในการวิจัย 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 5 วัน วันละ 25 นาที โดยทดลองในช่วงเช้า 09.30 - 09.55 น. ในวันจันทร์ - ศุกร์

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การเล่านิทานและวรรณกรรม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ ดังนี้

- การนับปากเปล่า 1 – 10
- การรู้ค่ารู้จำนวน 1 – 5

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเป็นสื่อเสริมประสบการณ์จะพัฒนาความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ได้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเป็นสื่อเสริมประสบการณ์

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง นักเรียน ชาย-หญิง อายุ 4-5 ปี ชั้นเด็กเล็กปีที่ 2/2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

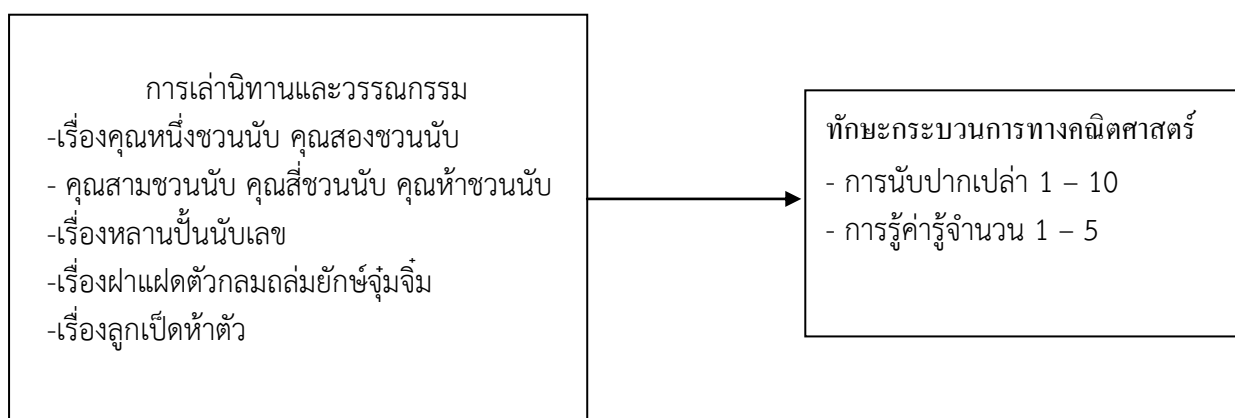
2.นิทานและวรรณกรรม หมายถึง เรื่องสั้นที่มีเนื้อหาสาระเน้นพัฒนาทักษะด้านคณิตศาสตร์ เรื่องการนับและการรู้ค่าจำนวนตัวเลข 5 เรื่อง ได้แก่ นิทานเรื่องคุณหนึ่งชวนนับ คุณสองชวนนับ เรื่องคุณสามชวนนับ คุณสี่ชวนนับ คุณห้าชวนนับ เรื่องหลานป้านับเลข เรื่องฝาแฝดตัวกลมกลมยักษ์จุ่มจุ่ม เรื่องลูกเปิดหำตัว

3.ความสามารถที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยจำแนกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

3.1 การนับปากเปล่า 1 – 10 หมายถึง ความสามารถในการนับเลข 1 ถึง 2 หรือ 1 ถึง 10 หรือ 1 ถึง 20 ตามอายุเด็ก

3.2 การรู้ค่ารู้จำนวน หมายถึง ความสามารถในการเรียงลำดับ มากไปน้อย หรือน้อยไปมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล เด็กเล็กปีที่ 2 มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1.กลุ่มเป้าหมาย

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ชาย-หญิง อายุ 4-5 ปี ชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

2.แผนแบบการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองที่มีการวัดก่อนเรียนและหลังเรียน โดยกลุ่มเป้าหมายเข้ารับการ สอนด้วย แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม ดังแสดงได้ดังนี้

O1 X O2

เมื่อ X แทน แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม

O1 แทน คะแนนสอบก่อนเรียน

O2 แทน คะแนนสอบหลังเรียน

3.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเครื่องมือ 2 ประเภท

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีดังนี้

1.1 แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม

1.2 แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถด้านทักษะ ทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

4.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546

2.ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ และเทคนิคการสอนที่เน้น เด็กเป็นสำคัญ

3. ดำเนินการเลือกสาระและสร้างนิทาน ดังนี้

3.1 เขียนโครงร่างเนื้อหาิทานสำหรับเด็กอายุ 4-5 ขวบ

3.2 กำหนดประเด็นติดตามผลประเมินผลของเด็กตามนิทานแต่ละเรื่องให้สอดคล้องกับ

จุดประสงค์ของนิทานแต่ละเรื่อง รวมทั้งหมด 5 เรื่องดังนี้

1.คุณหนึ่งขนนับ คุณสองขนนับ (เล่าไปวาดไป)

2.คุณสามขนนับ คุณสี่ขนนับ คุณห้าขนนับ (เล่าไปวาดไป)

3.หลานป็นนับเลข

4.ฝาแฝดตัวกลมกลมยักษ์จุ่มจิม (ไอแพด)

5.ลูกเปิดหน้าต่าง (ไอแพด)

3.3 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานจำนวน 5 แผน โดยกำหนดรูปแบบของการจัด กิจกรรม ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อนิทาน จุดประสงค์ อุปกรณ์ ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม 3 ขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ขั้นนำ (ประมาณ 5 นาที) นำเด็กเข้าสู่กิจกรรมโดยเลือกกิจกรรม การท่องคำคล้องจอง หรือการร้องเพลงเพื่อให้เด็กสงบและมีสมาธิเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็กก่อนนำเข้าสู่กิจกรรม

3.3.2 ขั้นเล่นนิทาน (ประมาณ 10 นาที) เด็กและครูร่วมกันสร้างหรือทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม ครูเล่นนิทานจนจบเรื่อง หลังจากเล่นนิทาน ครูกระตุ้นให้เด็กเกิดทักษะทางคณิตศาสตร์ เช่น ให้เด็กนับปากเปล่า 1-10 ครูใช้สื่ออุปกรณ์ที่ครูจัดเตรียมให้ประกอบการเล่าและเสริมด้วยการใช้สื่อเพื่อส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์

3.3.3 ขั้นสรุป (ประมาณ 5 นาที) ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจ เปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน เล่าสรุปเรื่องราวที่ได้ฟังในแต่ละวัน ครูสรุปกิจกรรม

4. นำแผนการจัดกิจกรรมเล่นนิทานเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเล่นนิทาน จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นักวิชาการด้านการศึกษาปฐมวัยและการวัดและประเมิน ได้แก่

4.1 อาจารย์พัทธนันท์ เกิดคง อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

4.2 อาจารย์สาวิตรี จันทโรสภา อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

4.3 ผศ.ธนวัฒน์ อธิธนานันท์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมิน มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

5. แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมเล่นนิทานเพื่อนำไปทดลองใช้จริงต่อไป

6. นำแบบประเมินทักษะของเด็กปฐมวัยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ ดังรายนามต่อไปนี้

6.1 อาจารย์พัทธนันท์ เกิดคง อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

6.2 อาจารย์สาวิตรี จันทโรสภา อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสติปัญญาการศึกษาปฐมวัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

6.3 ผศ.ธนวัฒน์ อธิธนานันท์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมิน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

7. แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์เพื่อนำไปใช้ทดลองจริงต่อไป

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้การเล่นนิทานของเด็กปฐมวัยและเครื่องมือวัดความสามารถทางด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

2. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์ จำนวน 2 ชุดรวม 10 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบวัดทักษะการนับ จำนวน 5 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบวัดทักษะการรู้ค่า รู้จำนวน จำนวน 5 ข้อ

3. นำแบบทดสอบทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยวิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านดังนี้

3.1 อาจารย์พัทธนันท์ เกิดคง อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

3.2 อาจารย์สาวิตรี จันทโรสภา อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

3.3 ผศ.ธนวัฒน์ จิตินันท์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมิน มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

4. นำแบบทดสอบทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นตรงกัน 2 ใน 3 ท่านดังนี้

4.1 ปรับแบบทดสอบทักษะการนับให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

4.2 ปรับภาพที่ใช้ในแบบวัดทักษะการรู้ค่า รู้จำนวน ให้มีความเหมาะสม

5. แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบวัดทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์เพื่อนำไปใช้ทดลองจริงต่อไป

5. การดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

1.ขั้นก่อนการทดลอง ก่อนทดลองประเมินเด็กกลุ่มเป้าหมายประเมินทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์ก่อนเรียน

2.ขั้นดำเนินการทดลอง การจัดกิจกรรมเล่นนิทานตามแผนจำนวน 5 ครั้ง

3.ขั้นนำเสนอหลังดำเนินการทดลอง ให้เด็กทำแบบทดสอบทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์หลังการจัดประสบการณ์และประเมินทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์หลังการจัดประสบการณ์

1.ขั้นก่อนดำเนินการทดลอง

1.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์

1.2 ก่อนทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.ขั้นดำเนินการทดลอง

มีขั้นตอนดังนี้

2.1 จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนเสริมประสบการณ์ด้วยการเล่นนิทานและวรรณกรรมจำนวน 5 ครั้ง

ตารางที่ 1 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในการทดลอง

ครั้งที่	ว/ด/ป	นิทานเรื่อง	กิจกรรม
1	4 กุมภาพันธ์ 2562	นิทานเรื่องคุณหนึ่งชวนนับ คุณสองชวนนับ	เสริมประสบการณ์
2	5 กุมภาพันธ์ 2562	คุณสามชวนนับ คุณสี่ชวนนับ คุณห้าชวนนับ	เสริมประสบการณ์
3	6 กุมภาพันธ์ 2562	หลานปั้นนับเลข	เสริมประสบการณ์
4	7 กุมภาพันธ์ 2562	ฝาแฝดตัวกลมถ่มยักซ์จุ่มจัม	เสริมประสบการณ์
5	8 กรกฎาคม 2562	ลูกเปิดหำตัว	เสริมประสบการณ์

3. ขั้นหลังดำเนินการทดลอง

3.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยการรู้ค่าจำนวนของนักเรียนชาย-หญิงอายุ 4 ปีชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมือง นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

7. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการวิจัย 1 สัปดาห์จำนวน 5 วัน ตั้งแต่ วันจันทร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ ถึงวันศุกร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ 2562 วันละ 25 นาที โดยทดลองในช่วงเช้าเวลา 09.30 - 09.55 น.

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิจัยข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ค่าสถิติครั้งนี้

8.1 หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

8.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้ค่าแจกแจง t แบบ Dependent Samples

8.3 สถิติใช้วิเคราะห์ข้อมูล

8.3.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร(ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

8.3.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 79) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มตัวอย่าง

8.4 การแปลผลระดับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

การแปลผลระดับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดการแปลผลในภาพรวมดังต่อไปนี้

8.4.1 การแปลผลโดยภาพรวมภาพรวมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์คะแนนเต็ม 10 คะแนน เกณฑ์แปลผลแบ่งเป็น

คะแนนระหว่าง 7.51-10.00	หมายความว่ามีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในระดับดีมาก
คะแนนระหว่าง 5.01-7.50	หมายความว่ามีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในระดับดี
คะแนนระหว่าง 2.51-5.00	หมายความว่ามีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในระดับพอใช้
คะแนนระหว่าง 0.00-2.50	หมายความว่ามีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในระดับควรปรับปรุง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกิดความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ดังนี้

N แทนจำนวนเด็กปฐมวัยในกลุ่มตัวอย่าง

X แทนคะแนนเฉลี่ย

SD แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้นิทานและวรรณกรรมเด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็ก ปีที่ 2/2 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัด นครราชสีมา ในครั้งนี้มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ นิทานและวรรณกรรม

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้ นิทานและวรรณกรรมระหว่างหลังทำกิจกรรมกับก่อนทำกิจกรรม

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ นิทานและวรรณกรรม

ผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ นิทาน และวรรณกรรมแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้นิทานและวรรณกรรม

กลุ่ม	N	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD
ก่อนทำกิจกรรม	5	4.40	1.14
หลังทำกิจกรรม	5	7.80	1.48

จากตารางที่ 1 พบว่าหลังจากการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัยแตกต่างจากก่อนการทดลองโดยมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้นิทานและวรรณกรรมระหว่างหลังทำกิจกรรมกับก่อนทำกิจกรรม

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้นิทานและวรรณกรรมระหว่างหลังทำกิจกรรมกับก่อนทำกิจกรรมแสดงดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้นิทานและวรรณกรรมระหว่างหลังทำกิจกรรมกับก่อนทำกิจกรรม

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD
ก่อนทำกิจกรรม	4.40	1.14
หลังทำกิจกรรม	7.80	1.48

จากตารางที่ 2 พบว่าหลังจากการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัยแตกต่างจากก่อนการทดลองโดยมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นคือ 7.80 ซึ่งก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 4.40

ตารางที่ 3 คะแนนก่อนทำกิจกรรมคะแนนหลังทำกิจกรรมและคะแนนความก้าวหน้าของเด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็ก ปีที่ 2/2

คนที่	คะแนนก่อนทำกิจกรรม (O1)	ระดับ	คะแนนหลังทำกิจกรรม(O2)	ระดับ	คะแนนก้าวหน้า
1	4	พอใช้	8	ดีมาก	4
2	3	พอใช้	6	ดี	3
3	5	พอใช้	7	ดี	2
4	6	ดี	10	ดีมาก	4
5	4	พอใช้	8	ดีมาก	4

จากตารางที่ 3 พบว่าหลังจากการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัยเด็กปฐมวัยมีระดับคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนการทำกิจกรรมโดยเด็กปฐมวัย 3 คน ได้ระดับคะแนนดีมาก ส่วนเด็กปฐมวัย 2 คน ได้ระดับคะแนนดี

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การพัฒนาความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้นิทานและวรรณกรรมเด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็ก ปีที่ 2/2 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอหนองเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.เพื่อศึกษาความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม
- 2.เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

1.กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชาย-หญิงอายุ 4-5 ปี ชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

2.กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็กปีที่ 2/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 5 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในการวิจัย 1 สัปดาห์เป็นเวลา 5 วัน วันละ 25 นาที โดยทดลองในช่วงเช้า 09.30-09.55น. ในวันจันทร์ - ศุกร์

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การเล่นนิทานและวรรณกรรม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ ดังนี้

- การนับปากเปล่า 1 – 10
- การรู้ค่ารู้จำนวน 1 – 5

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเป็นสื่อเสริมประสบการณ์จะพัฒนาความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ได้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเป็นสื่อเสริมประสบการณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเครื่องมือ 2 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม

1.2 แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถด้านทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนในการทำวิจัย

2. ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มเด็กนักเรียนชาย- หญิงชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 อายุระหว่าง 4 – 5 ปี

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา โดยการสุ่มแบบเจาะจงและใช้แบบทดสอบพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเลือกนักเรียนที่มีคะแนนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ใน 5 อันดับ สุดท้าย เป็นกลุ่มทดลอง

3. ในการวิจัยผู้วิจัยดำเนินการทดลองในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ระหว่างวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2562 ถึงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ใช้เวลาในการทดลอง 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 5 วัน จัดกิจกรรมในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ในช่วงเวลา 09.30 – 09.55น. วันละ 25 นาที รวมทั้งสิ้น 5 ครั้ง
4. ทดสอบเด็กกลุ่มทดลองก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
5. ผู้วิจัยทำหน้าที่สอนเด็กกลุ่มทดลองด้วยแผนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะความสามารถทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
6. หลังการทดลองผู้วิจัยทำการทดสอบเด็กกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ชุดเดียวกันที่ได้ทดสอบก่อนการทดลองอีกครั้ง
7. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและสรุปผลการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 คะแนนเฉลี่ย
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

- 1.เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยรวม 2 ทักษะ คือทักษะการนับ 1-10 ทักษะการรู้ค่ารู้จำนวน 1-5 อยู่ในระดับดีมากค่าเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 7.80 แตกต่างจากก่อนการทดลองที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40
- 2.เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมมีพัฒนาการทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในทุกทักษะสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองซึ่งมีคะแนนความก้าวหน้าอยู่ระหว่าง 2-4 คะแนน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีประเด็นอภิปราย ดังนี้

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ปรากฏผลดังนี้

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมหลังการทดลองมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์แตกต่างจากก่อนการทดลองโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเพิ่มขึ้นทุกคนสามารถอภิปรายผลได้ว่าการที่เด็กมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นเนื่องจากการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมโดยใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ตามแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยการใช้นิทานและวรรณกรรมอย่างต่อเนื่องสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยโดยเด็กปฐมวัยมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการแสดงความคิดเห็นการสนทนาถึงข้อความจากการเรียนรู้เช่นการร่วมนับสิ่งของต่างๆในกิจกรรมการนับปากเปล่าร่วมกัน

การรู้ถึงค่ารู้จำนวนของตัวเลขทางคณิตศาสตร์โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กได้คิดร่วมกันแสดงความคิดเห็นและแก้ไขส่วนที่ผิดพลาดเพื่อสร้างความรู้ที่ถูกต้องร่วมกัน

2. การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเมื่อพิจารณาผลการวิจัยจำแนกเป็นรายทักษะพบว่าหลังจากจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยรวม 2 ทักษะคือทักษะการนับปากเปล่า 1 – 10 และทักษะการรู้ค่ารู้จำนวนมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองสามารถอธิบายผลเป็นทักษะได้ ดังนี้ในการจัดกิจกรรมครูผู้สอนต้องกำหนดผลของการเรียนรู้ที่ชัดเจนซึ่งตรงกับผลการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดผล การเรียนรู้ด้วยทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในการเรียนการสอนแต่ละเรื่องไว้ เช่น การนับจำนวนสัตว์ที่มีอยู่ในภาพประกอบการเล่านิทานการบอกจำนวนที่สัมพันธ์กับค่าตัวเลขนั้น ๆ ซึ่งจำแนกอธิบายตามทักษะได้ดังนี้

2.1 ทักษะการนับปากเปล่า คือความสามารถในการนับเลขเรียงลำดับนิยามประพจน์ (2541:26 – 27) กล่าวว่า การนับถือเป็นคณิตศาสตร์เกี่ยวกับตัวเลขอันดับแรกที่ได้รู้จักแต่การท่องจำตัวเลขได้ไม่ได้หมายความว่าเด็กเข้าใจความหมายเสมอไปเพราะเด็กนับเลขได้ อาจใช้วิธีการท่องตัวเลขไปเรื่อยๆ แต่การนับของเด็กจะมีเหตุผลยิ่งขึ้นหลังจากมีความเข้าใจและใช้ตัวเลขเป็นแล้วและเข้าใจหลักของเหตุผลในเรื่องการเชื่อมโยงตัวเลขกับสิ่งของทั้งหมดเมื่อรวมกันเพราะเด็กจะใช้วิธีนับปากเปล่าเป็นหลัก ๆ ไป เช่น การนับที่ละ 1 นับ 2 นับ 3... กิจกรรมที่เกี่ยวกับการนับควรให้เด็กได้ฝึกจากประสบการณ์จริง เช่น การนับจำนวนเพื่อนที่มาโรงเรียนกี่คน มีผู้หญิงกี่คนผู้ชายกี่คนมี เด็กผมยาวกี่คน การนับเป็นกิจกรรมที่ต้องเรียนรู้จากการลงมือกระทำ จะทำให้เด็กเกิดความเข้าใจในเรื่องการนับและสามารถเชื่อมโยงกับตัวเลขได้ซึ่งในกิจกรรมการวิจัยที่ส่งเสริมทักษะการนับนั้นจำเป็นต้องให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการนับจากการทำงานกิจกรรมกลุ่ม หรือจากการที่ครูจัดกิจกรรมเล่านิทานและวรรณกรรมและร่วมกันแสดงความคิดเห็น ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ เนื่องจากการคิดที่มีมากกว่าหนึ่งวิธีในการหาคำตอบจากการนับการที่เด็กได้เรียนรู้ว่าวิธีการนับจากเพื่อการแลกเปลี่ยนวิธีคิดจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ดีขึ้นการได้หิยจับไปพร้อมกับการนับเช่นจากรูปภาพจากการเล่านิทานการเล่าไปวาดไป การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์จะทำให้เด็กมีความเข้าใจเรื่องการนับมากขึ้น

2.2 ทักษะการรู้ค่า รู้จำนวน คือความสามารถในการจัดและการบอกค่าจำนวนและความสามารถในการเรียงลำดับมากไปน้อยหรือน้อยไปมากลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 ในการวิจัยสังเกตพบว่าความสามารถในการรู้ค่า รู้จำนวนนั้นเด็กจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของตัวเลขและการนับเสียก่อนจึงจะสามารถเปรียบเทียบได้ว่าสิ่งมากกว่าน้อยกว่า ดังนั้นในการจัดกิจกรรมในรูปแบบกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเด็กจะต้องได้รับประสบการณ์จริงทางคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันของเด็กในการส่งเสริมความเข้าใจด้วยการใช้นิทานและวรรณกรรมโดยเน้นเด็กเป็นศูนย์กลางเพื่อให้โอกาสเด็กได้สร้างความรู้และทักษะปลูกฝังให้เด็กรู้จักการค้นคว้าและแก้ปัญหาและความรู้ทางคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้การรู้ค่าของจำนวนสิ่งต่าง ๆ เด็กจะต้องเข้าใจความหมายทางคณิตศาสตร์ เช่น กิจกรรมในการวิจัยโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเกี่ยวกับทักษะการรู้ค่ารู้จำนวนและการเสริมด้วยกิจกรรมต่าง ๆ หลังจากการเล่านิทาน เช่น ให้เด็กหิยสิ่งของตามจำนวนตัวเลขที่ครูกำหนดเป็นการเรียนรู้ทักษะทางคณิตศาสตร์อย่างสนุกสนานและเข้าใจง่ายซึ่งเด็กได้เรียนรู้จากกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมในรูปแบบนิทานและวรรณกรรมพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ วิทยาศาสตร์สังคมภาษาไทยฯลฯที่แตกต่างกันไปตามรูปแบบการเรียนรู้ เช่น การเล่านิทานเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อศึกษาความแตกต่าง

2. ควรมีการนำรูปแบบกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมมาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน คณิตศาสตร์ของเด็กหญิงและเด็กชายกลุ่มอื่น ๆ เพื่อหาความแตกต่างในการใช้รูปแบบกิจกรรมการใช้นิทาน และวรรณกรรมแบบเดียวกัน

3. ควรมีการศึกษาความแตกต่างในการทำกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมระหว่างหนังสือเป็น รูปเล่มและจากไอแพดเพื่อเปรียบเทียบความสนใจความเข้าใจของเด็กปฐมวัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมัสสร ประเสริฐศักดิ์. (2539). **ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ประกอบคำถามเชิงเหตุผลและคำถามเชิงเปรียบเทียบ**.
 ปริญญาโทศิลปศาสตร.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2543). **แนวการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะดีแก่งมีสุข**. เอกสารรายงาน
 การวิจัยทางการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ,
 ----- (2539). **แนวการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
 ----- (2540). **ระเบียบแห่งการศึกษาพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสด้านการศึกษา**.
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
 ----- (2547). **คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอนุบาล
 อายุ 3-5 ปี)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). **การศึกษาสำหรับผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย**. เอกสารคำสอนสาขา
 วิชาการศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ----- (2543). **การสอนแบบจิตปัญญาแนวการใช้ในการสร้างแผนการสอนระดับ
 อนุบาลศึกษา**. กรุงเทพฯ : สาขาการศึกษาปฐมวัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ----- (2545). **รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา**. กรุงเทพฯ : เอดิสันเพรส
 โปรดักส์จำกัด.
 ----- (2547). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : เอดิสันเพรส
 โปรดักส์จำกัด.
 ----- (2547ก). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : เอดิสันเพรส
 โปรดักส์จำกัด.
- กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. (2535). **เทคนิคการเล่านิทานในเทคนิคความรู้คู่แ่งเด็กปฐมวัย**.
 กรุงเทพฯ.
- เกริก ยืนพันธ์. (2539). **การเล่านิทาน**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ขวัญนุช บุญอยู่. (2546). **การส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดย
 การเล่า“นิทานคณิต”**. ปริญญาโทศิลปศาสตร.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ครุรักษ์ ภิมย์รักษ์. (2540). **นักเล่านิทานสร้างนักอ่าน.สารพัฒนาหลักสูตร (กรกฎาคม-กันยายน)**.
- คัทนีย์ แก้วมณี. (2544). **การพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็ก
 วัยอนุบาลโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ที่มีสัญญาณการเรียน**.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตพนาวรรณ เตือนฉาย. (2541). **ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม
 ศิลปะวาดภาพนอกห้องเรียน**. ปริญญาโทศิลปศาสตร.ม. (การศึกษาปฐมวัย).
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ภาคผนวก ก

คู่มือการใช้แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม
แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานและวรรณกรรม

คู่มือการใช้แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรม

หลักการจัดกิจกรรม

การดำเนินการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเล่านิทานและวรรณกรรมมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. กระตุ้นการเรียนรู้

1.1 ให้สิ่งเร้ากระตุ้นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสาระที่ต้องการให้เด็กเรียนอย่างใดอย่างหนึ่งได้แก่นิทานแบบวรรณกรรมสื่อเพื่อเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ไม่บล็อกตัวเลขต่างๆ ภาพกิจกรรมเกมให้สิ่งเร้าคำถามให้เด็กตอบชื่อสิ่งเร้า

1.2 จูงใจให้เด็กคิดและติดตามโดยใช้คำถามหรือการสนทนาหรือการอภิปรายการสังเกตและค้นหา

1.3 ให้สังเกตและค้นคำตอบว่าสิ่งที่เห็นมีข้อสรุปอะไรบ้าง

2. นำสู่กิจกรรมการเล่านิทาน

2.1 ครูเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ในรูปแบบต่างๆ การเล่าไปวาดไป การเล่าจากหนังสือ นิทานการเล่าจากไอแพด

2.2 การให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยเกิดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ตามแผนการจัดประสบการณ์

3. สะท้อนสาระที่เรียนรู้

ถามให้เด็กได้ทบทวนความรู้ความเข้าใจสาระที่เรียนจากกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมครูกับเด็กสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน

บทบาทครู

ในการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจนก่อนทำกิจกรรม

2. จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ประกอบกิจกรรมให้พร้อม

3. เตรียมความพร้อมของผู้เรียนด้วยกิจกรรมที่ครูเลือกสรรเพื่อนำสู่เรื่องที่เรียน

4. บอกจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการสอน

5. ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ขณะทำกิจกรรมครูจะต้องประเมินตนเอง

ตลอดเวลาว่ากิจกรรมนั้นกระตุ้นให้เด็กคิดหรือไม่ ผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความรู้สู่กิจกรรมแบบทดสอบหรือไม่ เด็กสามารถสะท้อนความคิดของตนเองได้เพียงใด เด็กมีความรู้ความเข้าใจอะไรเพิ่มขึ้น

6. ให้ผู้เรียนนำเสนอความคิดของตนเองโดยครูวิเคราะห์และป้อนข้อมูลกลับให้ผู้เรียนเล่าอธิบายหรืออภิปรายสิ่งที่กระทำโดยให้สัมพันธ์กับข้อความที่เรียนครูให้เด็กตรวจสอบทบทวนความรู้ความเข้าใจจากงานศิลปะครูต้องตระหนักถึงความแตกต่างของผู้เรียนพร้อมทั้งแสดงความยอมรับช่วยเหลือและสร้างข้อความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนค้นพบและรู้ด้วยตนเองมากที่สุด

7. จูงใจให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องต้องทำให้ผู้เรียนเห็นว่าครูใส่ใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเสมอพร้อมชี้แนะสิ่งที่นำไปสู่การเรียนรู้ตามจุดประสงค์

8. ใกล้ชิดกับผู้เรียนติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียนเข้าร่วมในการทำกิจกรรมกับผู้เรียนด้วยการแจกอุปกรณ์ด้วยตนเองร่วมกิจกรรมกับเด็ก

9. เริ่มการสอนตรงเวลาและจบตรงเวลาที่กำหนดในแผนการเรียนรู้

บทบาทเด็ก

1. ฝึกปฏิบัติกระทำการคิดและการแสดงออกด้วยตนเองในการทำกิจกรรมทุกครั้ง
2. ประเมินการเรียนรู้ร่วมกับครู

นิทานเรื่อง คุณหนึ่งชวนนับ และคุณสองชวนนับ
ชั้นเด็กเล็กอายุ 4 ขวบ

วัน จันทร์ ที่ 4 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561 เวลา 25 นาที (09.30-09.55 น)

1. ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

2. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรม

- 1) การใช้นิทานส่งเสริมเรียนรู้ค่าจำนวนตัวเลข
- 2) บอกจำนวนตัวเลขได้
- 3) นำภาพที่มีจำนวนมาจัดเข้าคู่กันได้

3. สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

- นิทานส่งเสริมทักษะจำนวนและตัวเลข
- ค่าจำนวนเลข 1-5 ได้
- นับปากเปล่า 1-10 ได้

2) ประสบการณ์สำคัญ

การคิด

- การรู้จักสิ่งต่างๆด้วยการสังเกต

การใช้ภาษา

- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- การอ่านภาพหรือสัญลักษณ์นับตามจำนวนตัวเลขได้

4.วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

- 1.เด็กและครูร่วมกันร้องและทำท่าทางประกอบเพลง ” กระต่ายน้อย ”

ขั้นสอน

2. ครูได้นำนิทานเรื่อง “คุณหนึ่งคุณสองชวนนับ” มาเล่าให้เด็กฟังจนจบ
3. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “คุณหนึ่งคุณสองชวนนับ” ภาพประกอบให้เด็กมีส่วนร่วม

รวมในกิจกรรม

4. ให้เด็กร่วมกิจกรรมฟังนิทานเรื่อง “คุณหนึ่งคุณสองชวนนับ” โดยฟังเนื้อหาจากนิทานประกอบภาพ

รวมนับจำนวน

ขั้นสรุป

5. เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่อง “คุณหนึ่งคุณสองชวนนับ”
6. ให้เด็กแต่ละคนแบบฝึกทักษะโยงเส้นจับคู่ภาพสัตว์ที่อยู่ในท่าทางแตกต่างกัน

5. สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้

1. เพลงกระต่ายน้อย
2. ภาพประกอบหรือสัญลักษณ์ค่าจำนวนตัวเลข 1-5
3. แผ่นภาพประกอบนิทานคุณหนึ่งนับเลข”ขนาด 15x22 นิ้วจำนวน 4 แผ่นภาพ
4. แบบฝึกทักษะโยงเส้นจับคู่ภาพสัตว์ที่มีจำนวนเท่ากัน

6. การประเมินผล

1. ทักษะการสังเกตการรู้ค่าจำนวน
2. การตอบคำถามเกี่ยวกับสัตว์ในนิทานเกี่ยวกับจำนวนตัวเลข

เครื่องมือการประเมิน

1. แบบสังเกตตามรายการประเมินของกิจกรรม
2. แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมรายบุคคล
3. การทำแบบฝึกโยงเส้นจับคู่ภาพสัตว์ที่มีจำนวนเท่ากัน

7.เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ระดับ	3	ดี
ระดับ	2	พอใช้
ระดับ	1	ปรับปรุง

เพลงกระต่ายน้อย

ฉันเป็นกระต่ายตัวน้อยตัวน้อยมีหางเดียว
 สองหูยาวสั้นกระตึกกระตึกกระตึก
 กระโดดไปมาทำท่ากระตึกกระตึก
 เพื่อนที่รักของฉันคือเธอ

นิทานเรื่อง คุณหนึ่งชวน นับกระต่าย 1 ตัว

สวัสดีเด็กดีน่ารัก	คุณเลขหนึ่งทายักจำฉันได้ไหม
เลขหนึ่งมีจำนวนเท่าใด	ฉันยังงงหนูลองนับดู
กระต่าย 1 ตัวกินผัก	ลิงน้อยน่ารัก 1 ตัวกินกล้วย
ปลาแสนสวย 1 ตัวว่ายมา	หิ่งห้อยบินฟ้าผิงน้อย 1 ตัว
เลขหนึ่งมีจำนวนหนึ่ง	ถ้าหนูนับหนึ่งหนูต้องรู้ค่า
นับหนึ่งชู 1 นิ้วขึ้นมา	ใครทำได้มารับดาว 1 ดวง

นิทานเรื่อง คุณสองชวนนับ เต่า 2 ตัว

สวัสดีเด็กดีน่ารัก	คุณเลขสองทายักจำฉันได้ไหม
เลขสองมีจำนวนเท่าใด	ฉันยังงงหนูลองนับดู
ปูก้ามโต 2 ตัวชูก้าม	ปลาฉลาม 2 ตัวเวียนว่าย
ม้าน้ำ 2 ตัววิ่งไว	เจ้ากระดองลายเต่าน้อย 2 ตัว
เลขสองมีจำนวนสอง	ถ้าหนูนับสองหนูต้องรู้ค่า
นับสองชู 2 นิ้วขึ้นมา	ใครทำได้มารับดาว 2 ดวง

ภาพประกอบแผนการสอน สื่อภาพตัวเลข
คุณหนึ่งชวนนับกับคุณสองชวนนับ

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

ในการทดลองในครั้งนี้มีความประทับใจในวิธีการสอนมากเพราะสังเกตว่าเด็กมีความสุขในการทำกิจกรรมมากเด็กสามารถค้นหาคำตอบจากการทำกิจกรรมด้วยตนเองเด็กกล้าแสดงความคิดเห็นมีความสนใจในการทำกิจกรรมในครั้งนี้ดีรู้จักบอกค่าตัวเลขจากการฟังนิทานได้ตามความสามารถของแต่ละคนและสามารถทำกิจกรรมเสริมจากการเล่านิทานได้ดี

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

ครูประจำชั้น

แผนการจัดประสบการณ์
นิทานเรื่อง คุณสามคุณสี่ คุณห้าชวนนับ
ชั้นเด็กเล็กอายุ 4 ขวบ

วัน อังคาร ที่ 5 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 เวลา 25 นาที (09.30-09.55 น)

1. ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

2. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรม

- 1) การใช้นิทานส่งเสริมเรียนรู้ค่าจำนวนตัวเลข
- 2) บอกจำนวนตัวเลขได้
- 3) นำภาพที่มีจำนวนมาจัดเข้าคู่กันได้

3. สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

- นิทานส่งเสริมทักษะจำนวนและตัวเลข
- ค่าจำนวนเลข 1-5 ได้
- นับปากเปล่า 1-10 ได้

2) ประสบการณ์สำคัญ

การคิด

- การรู้จักสิ่งต่างๆด้วยการสังเกต

การใช้ภาษา

- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- การอ่านภาพหรือสัญลักษณ์นับตามจำนวนตัวเลขได้

4.วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

- 1.เด็กและครูร่วมกันร้องและทำท่าทางประกอบเพลง "เต้าน้อย"

ขั้นสอน

2. ครูได้นำนิทานเรื่อง "คุณสามคุณสี่คุณห้าชวนนับเลข" มาเล่าให้เด็กฟังจนจบ
3. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง "คุณสามคุณสี่คุณห้าชวนนับ" ภาพประกอบให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ส่วนร่วมในกิจกรรม

4. ให้เด็กร่วมกิจกรรมฟังนิทานเรื่อง "คุณสามคุณสี่คุณห้าชวนนับ" โดยฟังเนื้อหาจากนิทานประกอบภาพร่วมนับจำนวน

ขั้นสรุป

5. เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่อง "คุณสามคุณสี่คุณห้าชวนนับ"
6. ให้เด็กแต่ละคนทำแบบฝึกทักษะโยงเส้นจับคู่ภาพสัตว์ที่อยู่ในท่าทางแตกต่างกัน

5. สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้

1. เพลงเต้าน้อย
2. ภาพประกอบหรือสัญลักษณ์ค่าจำนวนตัวเลข 2
3. แผ่นภาพประกอบนิทานคุณหนึ่งนับเลข" ขนาด 15x22 นิ้วจำนวน 12 แผ่นภาพ
4. แบบฝึกทักษะโยงเส้นจับคู่ภาพสัตว์ที่มีจำนวนเท่ากัน

6. การประเมินผล

1. ทักษะการสังเกตการรู้ค่าจำนวน
2. การตอบคำถามเกี่ยวกับสัตว์ในนิทานเกี่ยวกับจำนวนตัวเลข

เครื่องมือการประเมิน

1. แบบสังเกตตามรายการประเมินของกิจกรรม
2. แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมรายบุคคล
3. การทำแบบฝึกโยงเส้นจับคู่ภาพสัตว์ที่มีจำนวนเท่ากัน

7.เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ระดับ	3	ดี
ระดับ	2	พอใช้
ระดับ	1	ปรับปรุง

เพลงเต้าน้อย

เต่าเต่าเต่ามันมี 4ขา
4ตีนเดินมามันทำหัว
จิกๆจิกๆ (ซ้ำ)

นิทานเรื่อง คุณสามชนวนับ แมลงปอ 3 ตัว

สวัสดีเด็กดีน่ารัก	คุณเลขสามท่ายักจำฉันได้ไหม
เลขสามมีจำนวนเท่าใด	นั่นยังงั้นหนูลองนับดู
ผีเสื้อ 3 ตัวแสนสวย	แมลงปอมาด้วย 3 ตัวบินว่อน
หนอนน้อย 3 ตัวง้วนนอน	กบหนึ่ร้อนกระโดดน้ำ 3 ตัว
เลขสามมีจำนวนสาม	ถ้าหนูนับสามหนูต้องรู้ค่า
นับสามชู 3 นิ้วขึ้นมา	ใครทำได้มารับดาว 3 ดวง

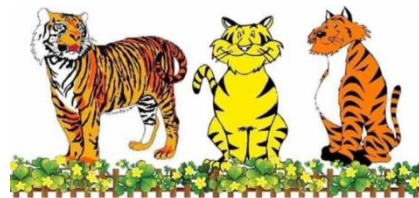
นิทานเรื่อง คุณสี่ชนวนับ ลูกหมา 4 ตัว

สวัสดีเด็กดีน่ารัก	คุณเลขสี่ท่ายักจำฉันได้ไหม
เลขสี่มีจำนวนเท่าใด	นั่นยังงั้นหนูลองนับดู
ดอกไม้ 4 ดอกสีสด	มด 4 ตัวเดินเป็นแถว
เหมียว เหมียว 4 ตัวเจ้าลูกแมว	นั่งตาแป่วลูกหมา 4 ตัว
เลขสี่มีจำนวนสี่	ถ้าหนูนับสี่หนูต้องรู้ค่า
นับสี่ชู 4 นิ้วขึ้นมา	ใครทำได้มารับดาว 4 ดวง

นิทานเรื่อง คุณทำขวนนับ สัปประรด 5 ผล

สวัสดีเด็กดีน่ารัก	คุณเลขห้าหายทักจำฉันได้ไหม
เลขห้ามีจำนวนเท่าใด	นั่นยังงงหนูลองนับดู
ส้มเขียวหวาน 5 ผลสีส้มสด	สัปประรด 5 หัวรสเปรี้ยวหวาน
มังคุด 5 ผลอยู่ในจาน	แตงโมหวาน 5 ชิ้นกินชื่นใจ
เลขห้ามีจำนวนห้า	ถ้าหนูนับห้าหนูต้องรู้ค่าค่า
นับห้าชู 5 นิ้วขึ้นมา	ใครทำได้มารับดาว 5 ดวง

ภาพประกอบแผนการสอนสื่อตัวเลข
คุณสาม,คุณสี่,คุณห้า ชวนนับ

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

ในการทดลองในครั้งนี้มีความประทับใจในวิธีการสอนมากเพราะสังเกตว่าเด็กมีความสุขในการทำกิจกรรมมากมีสมาธิในการฟังนิทานและทำกิจกรรมมากขึ้นเด็กสามารถค้นหาคำตอบจากการทำกิจกรรมด้วยตนเองเด็กกล้าแสดงความคิดเห็นมีความสนใจในการทำกิจกรรมในครั้งนี้ดีรู้จักบอกค่าตัวเลขจากการฟังนิทานได้ตามความสามารถของแต่ละคนและสามารถทำกิจกรรมเสริมจากการเล่านิทานได้ดี

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

ครูประจำชั้น

แผนการจัดประสบการณ์
นิทานเรื่อง หลานป้านับเลข
ชั้นเด็กเล็กอายุ 4 ขวบ
วัน พุธ ที่ 6 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ 2562 เวลา 25 นาที (09.30-09.55 น)

1. ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

2. จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรม

- 1) การใช้นิทานส่งเสริมเรียนรู้ค่าจำนวนตัวเลข
- 2) บอกจำนวนตัวเลขได้
- 3). นำภาพที่มีจำนวนมาจัดเข้าคู่กันได้

3. สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

- นิทานส่งเสริมทักษะจำนวนและตัวเลข
- ค่าจำนวนเลข 1-5 ได้
- นับปากเปล่า 1-10 ได้

2) ประสบการณ์สำคัญ

การคิด

- การรู้จักสิ่งต่างๆด้วยการสังเกต

การใช้ภาษา

- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- การอ่านภาพหรือสัญลักษณ์นับตามจำนวนตัวเลขได้

4.วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

- 1.เด็กและครูร่วมกันร้องและทำท่าทางประกอบเพลง ”นิ้วทั้งสิบ”

ขั้นสอน

2. ครูได้นำนิทานเรื่อง “หลานป้านับเลข” มาเล่าให้เด็กฟังจนจบ
3. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “หลานป้านับเลข” ภาพประกอบให้เด็กมีส่วนร่วมใน

กิจกรรม

4. ให้เด็กร่วมกิจกรรมฟังนิทานเรื่อง “หลานป้านับเลข” โดยฟังเนื้อหาจากนิทานประกอบภาพร่วมนับ

จำนวน

ขั้นสรุป

5. เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่อง “หลานป้านับเลข”
6. ให้เด็กแต่ละคนแบบฝึกทักษะโยงเส้นจับคู่ภาพสัตว์ที่อยู่ในท่าทางแตกต่างกัน

5. สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้

1. เพลงนิ้วทั้งสิบ
2. ภาพประกอบหรือสัญลักษณ์ค่าจำนวนตัวเลข 3
3. แผ่นภาพประกอบนิทานคุณสามชนนัยขนาด 15x22 นิ้วจำนวน 4 แผ่นภาพ
4. แบบฝึกทักษะโยงเส้นจับคู่ภาพสัตว์ที่มีจำนวนเท่ากัน

6. การประเมินผล

1. ทักษะการสังเกตการรู้ค่าจำนวน
2. การตอบคำถามเกี่ยวกับสัตว์ในนิทานเกี่ยวกับจำนวนตัวเลข

เครื่องมือการประเมิน

1. แบบสังเกตตามรายการประเมินของกิจกรรม
2. แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมรายบุคคล
3. การทำแบบฝึกโยงเส้นจับคู่ภาพสัตว์ที่มีจำนวนเท่ากัน

7.เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ระดับ	3	ดี
ระดับ	2	พอใช้
ระดับ	1	ปรับปรุง

เพลงนิ้วทั้งสิบ

นิ้วโป่งอยู่ไหนอยู่นี้จะอยู่จะ
 สุขสบายดีหรือไรสุขสบายทั้งกายและใจ
 ไปก่อนลาสวัสดิ์
 (นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย นิ้วฉับ)

นิทานเรื่อง หลานปั้นนבל

วันหนึ่งฝนตกหนักปั้นหลานรักอยู่เดียวดายแสนเศร้าเหงาวิวาย ฟังเสียงในสุดทันทาน
 ผีตัวหนึ่งบินมาเกาะข้างฝา ปันฝันหวานสองข้างมัวแต่คลานถึงข้ากว่าสามแมวเขา
 สี่หมาเห่าโหวกเหวกหอนวิเวกจริงหนอเจ้าห้าเปิดเตาะแตะเข้ามามีบ้านมันใจจริง
 หกมัลลิวโลดเล่นเช่นจอมแก่นพากันวิ่งเจ็ดนกน่ารักจริงบินว่อนอยู่ดูวันวาย
 สี่ขาวทั้งแปดนั้นนั่งตัวสั้นคือกระต่ายสิบลิ้งแสนซุกซนช่างสับสุดทันทนา
 เก้าเต่าฉับจะตายมากมายสุดปัญญาปั้นนั่งนับไปมาจากสิบปากกลับเร็วไว
 สิบลิ้งเร็วจริงเจ้าน้าเก้าเต่าหาช้าไม่อีกแปดอยู่นั้นไถ่กระต่ายไทยสี่ขาววล
 เจ็ดนกไม่ชักช้าชวนหกม้าไม่หันหวนห้าเปิดไม่คิดรอนไปด้วยกันไม่ช้าที่
 สี่หมาหยุดเห่าหอนเดินเร็วเข้าขม้นขมิ พาสามแมวเร็วรี่ออกไปเล่นที่กลางลาน
 สิ่งข้างไม่ช้าที่ค่อยจรรลีออกจากบ้านช้าอยู่ไม่ทันกาลหนึ่ง ผีน้อยค่อยบินไป
 บ้านปั้นค่อยปลดปล่อยหัวใจโล่งจิตสดใสเพื่อนๆลากลับไปพบกันใหม่วันหน้าเอย

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

การทดลองในครั้งนี้มีความประทับใจในวิธีการสอนและรูปแบบการจัดกิจกรรมมากเพราะสังเกตว่าเด็กมีความสุขในการทำกิจกรรมมากเด็กสนใจฟังนิทานจากการเล่าในหนังสือนิทานพร้อมสนใจดูรูปภาพประกอบการเล่านิทานเด็กสามารถค้นหาคำตอบจากการทำกิจกรรมด้วยตนเองเด็กกล้าแสดงความคิดเห็นมีความสนใจในการทำกิจกรรมในครั้งนี้ดีรู้จักบอกค่าตัวเลขจากการฟังนิทานได้ตามความสามารถของแต่ละคนและสามารถทำกิจกรรมเสริมจากการเล่านิทานได้ดี

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

ครูประจำชั้น

ภาคผนวก ข

คู่มือการใช้แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์
ตัวอย่างแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

คู่มือการใช้แบบทดสอบ

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย

ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบชุดนี้ใช้สำหรับการทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ทักษะการนับทักษะการรู้ค่า-รู้จำนวนของเด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 อายุ 4-5 ปีได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเพื่อการเรียนรู้โดยเป็นแบบประเมินรายบุคคล

2. แบบทดสอบประกอบด้วยชุดคำถามทั้งหมด จำนวน 2 ชุดซึ่งรวมทั้งสิ้น 10 ข้อและเป็นการประเมินโดยให้ผู้รับการประเมินทำเครื่องหมายวาดรูปหรือระบายสีตามคำสั่งที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดตามคำสั่ง จำแนกได้ดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 ด้านการนับจำนวน 5 ข้อ

ชุดที่ 2 ด้านการรู้ค่ารู้จำนวนจำนวน 5 ข้อ

การตรวจให้คะแนน

แบบทดสอบชุดนี้ใช้สำหรับการประเมินทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยนี้ได้มีการตรวจให้คะแนนดังต่อไปนี้

ข้อที่ตอบได้ถูกต้องให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อที่ตอบผิดไม่ได้ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้คะแนน 0 คะแนน

การกำหนดเวลาในการทดสอบ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย กำหนดให้ข้อละ 1 นาทีรวมระยะเวลาโดยเฉลี่ยประมาณ 30 นาที

การเตรียมการก่อนการทดสอบ

1. สถานที่ทดสอบควรเป็นห้องที่สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เอื้ออำนวยต่อผู้รับการทดสอบเป็นต้นว่ามีแสงสว่างที่เพียงพอโต๊ะเก้าอี้จัดให้เหมาะสมกับผู้รับการทดสอบและไม่มีเสียงดังรบกวนจนเกินไป

2. ผู้ดำเนินการทดสอบต้องทำหน้าที่อ่านคำสั่งให้ผู้รับการทดสอบฟังและทำดังนี้จึงต้องอ่านคู่มือในการทดสอบแต่ละตอนให้เข้าใจล่วงหน้าเพื่อให้คุ้นเคยกับสิ่งที่ต้องปฏิบัติในเวลาดำเนินการ

3. เตรียมอุปกรณ์ที่เด็กจำเป็นต้องใช้ในการทดสอบดังนี้

3.1 ดินสอสำหรับแจกผู้รับการทดสอบเพื่อใช้ในการทำแบบทดสอบและควรมีสำรองไว้ด้วย

3.2 ดินสอสีกแว่นสีดำและสีน้ำตาล

3.3 นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน

4. การเตรียมตัวผู้รับการทดสอบ

4.1 ก่อนดำเนินการทดสอบควรให้ผู้รับการทดสอบทำธุระส่วนตัวก่อน เช่น ดื่มน้ำ เข้าห้องน้ำให้เรียบร้อยเพื่อให้ผู้รับการทดสอบมีสมาธิในการทดสอบ

4.2 ผู้ดำเนินการทดสอบควรสร้างความคุ้นเคยกับผู้รับการทดสอบโดยการทักทาย พูดคุยและไม่ทำให้ผู้รับการทดสอบวิตกกังวลเมื่อเห็นว่าผู้รับการทดสอบพร้อมจึงเริ่มดำเนินการทดสอบ

4.3 ผู้ดำเนินการทดสอบควรแนะนำการเขียนเครื่องหมายต่าง ๆ ที่มีในแบบทดสอบให้เด็กดูอย่างชัดเจนบนกระดานดำและอุปกรณ์ต่าง ๆ เมื่อเห็นว่าผู้รับการทดสอบเข้าใจและพร้อมจึงเริ่มทำการทดสอบ

การดำเนินการทดสอบตามขั้นตอน

1. ผู้ดำเนินการทดสอบ เขียนชื่อ-นามสกุล ที่หน้าปกแบบทดสอบของผู้รับการทดสอบทุกคนให้เรียบร้อยก่อนดำเนินการทดสอบทุกครั้ง
2. ดำเนินการทดสอบทีละ 1 ชุด ผู้ดำเนินการทดสอบอ่านแบบทดสอบข้อละ 2 ครั้งและสังเกตเด็กทุกคนทำ
3. เมื่อดำเนินการทดสอบเสร็จให้ผู้รับการทดสอบคว่ำแบบทดสอบแล้วหยุดพัก เช่น ดื่มน้ำหรือเข้าห้องน้ำ
4. ผู้ทดสอบทำการเก็บรวบรวมแบบทดสอบ

ตัวอย่างแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์
ชุดที่ 1 ทักษะการนับ

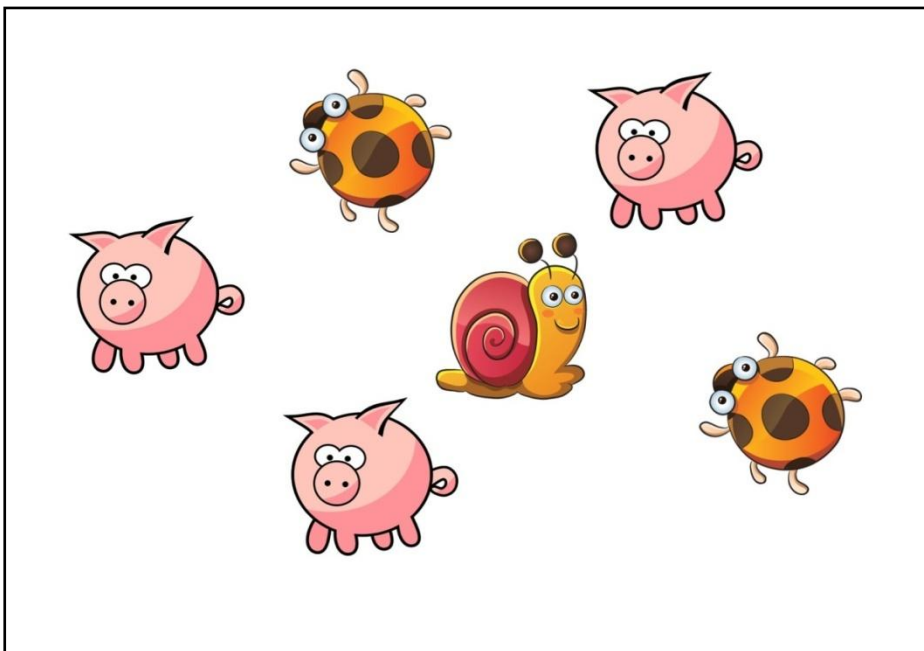
ข้อตัวอย่างตอนที่ 1

ครู นักเรียนดูตอนที่ 1 (ครูชี้ให้เด็กดูตอนที่ 1 แล้วอ่านคำสั่งให้เด็กฟัง)

คำสั่ง ให้นักเรียนวงกลม ○ ตัวเลขที่มีจำนวนเท่ากับสัตว์ที่ปรากฏอยู่ในภาพ

นักเรียนปฏิบัติ นักเรียนนับจำนวนภาพที่กำหนดให้พร้อมวงกลมตัวเลขตามจำนวนที่นับ

ตัวอย่างคู่มือแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ชุดที่ 1 ทักษะการนับ

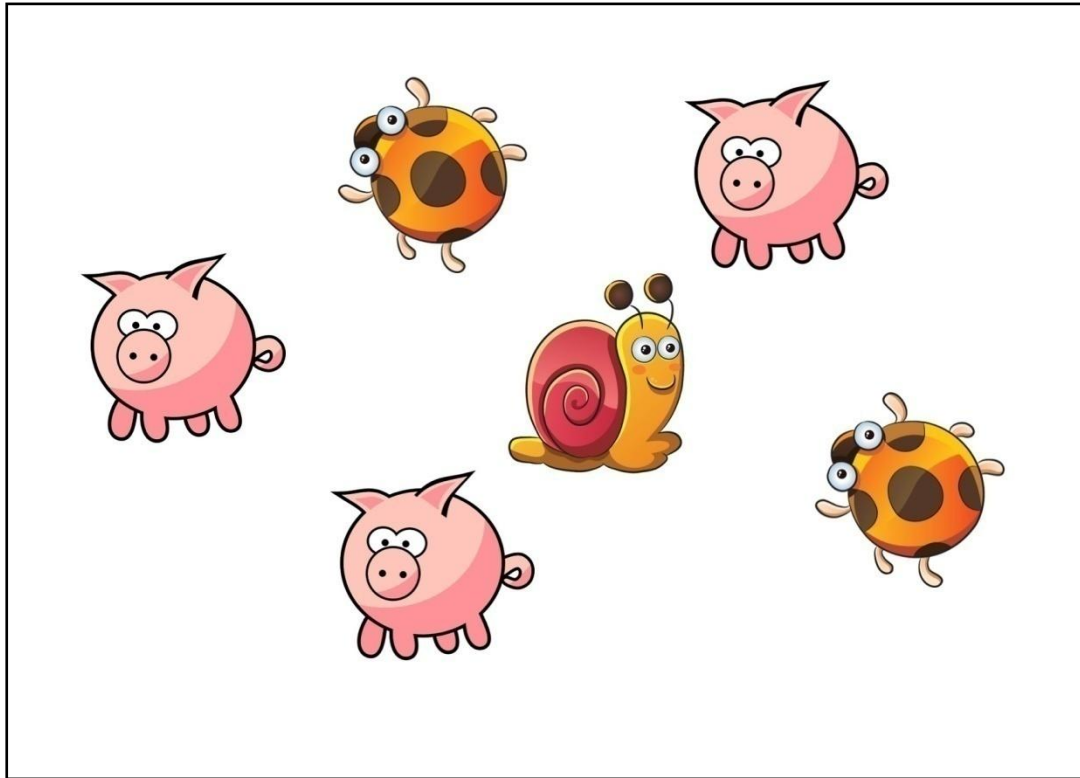
มีจำนวนเท่ากับ 1 2 3

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4 ขวบ)

ทักษะการนับ

คำชี้แจง ให้นักเรียนวงกลม ตัวเลขที่มีจำนวนเท่ากับสัตว์ที่ปรากฏอยู่ในภาพ

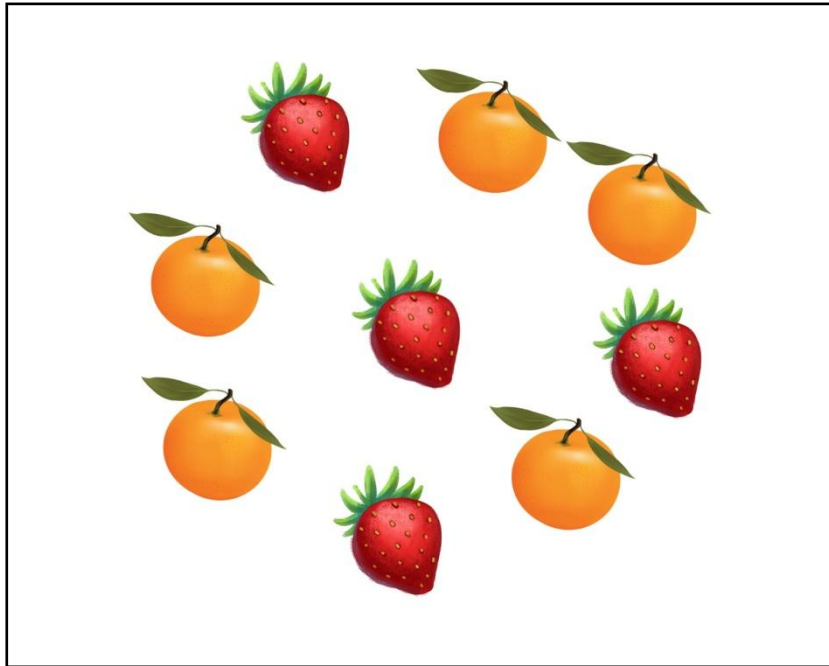
มีจำนวนเท่ากับ 1 2 3

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4 ขวบ)

ทักษะการนับ

คำชี้แจง ให้นักเรียนวงกลม ข้อที่จำนวนสัญลักษณ์เท่ากับผลไม้ที่ปรากฏอยู่ในภาพ

1. เท่ากับเท่าไร

1.

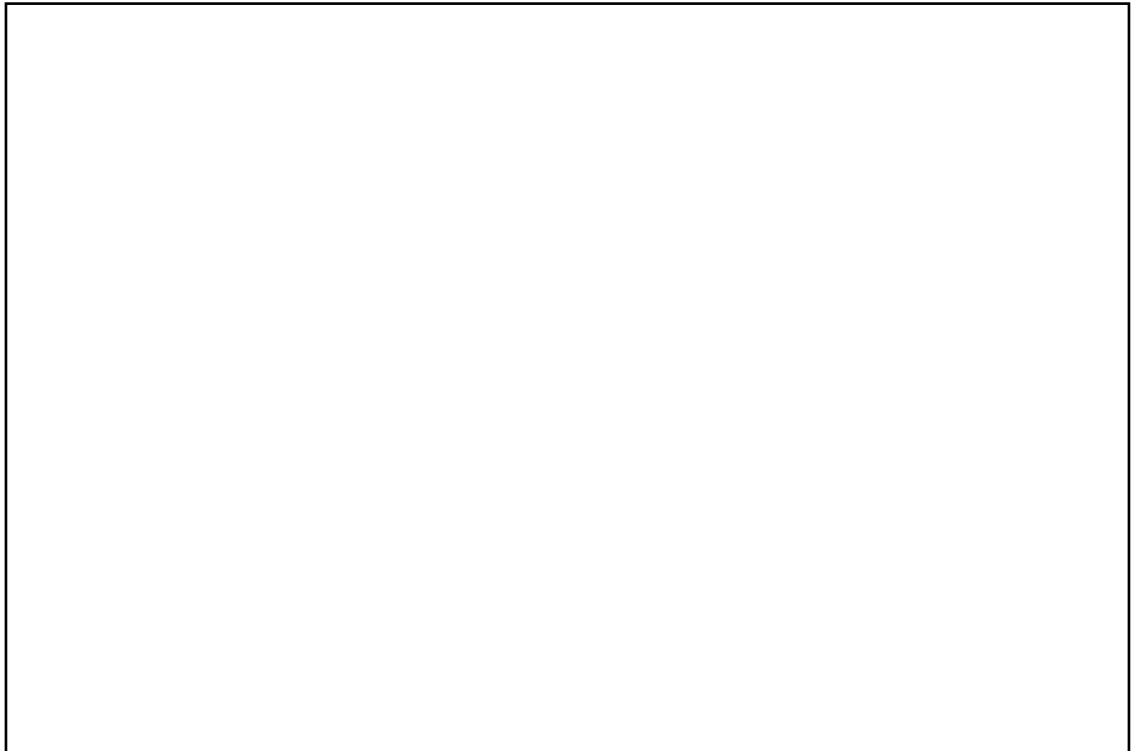
2.

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4 ขวบ)

ทักษะการรู้ค่า รู้จำนวน

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดรูปสิ่งที่มีจำนวนเท่ากับ 1 ลงในช่องสี่เหลี่ยมด้านล่าง

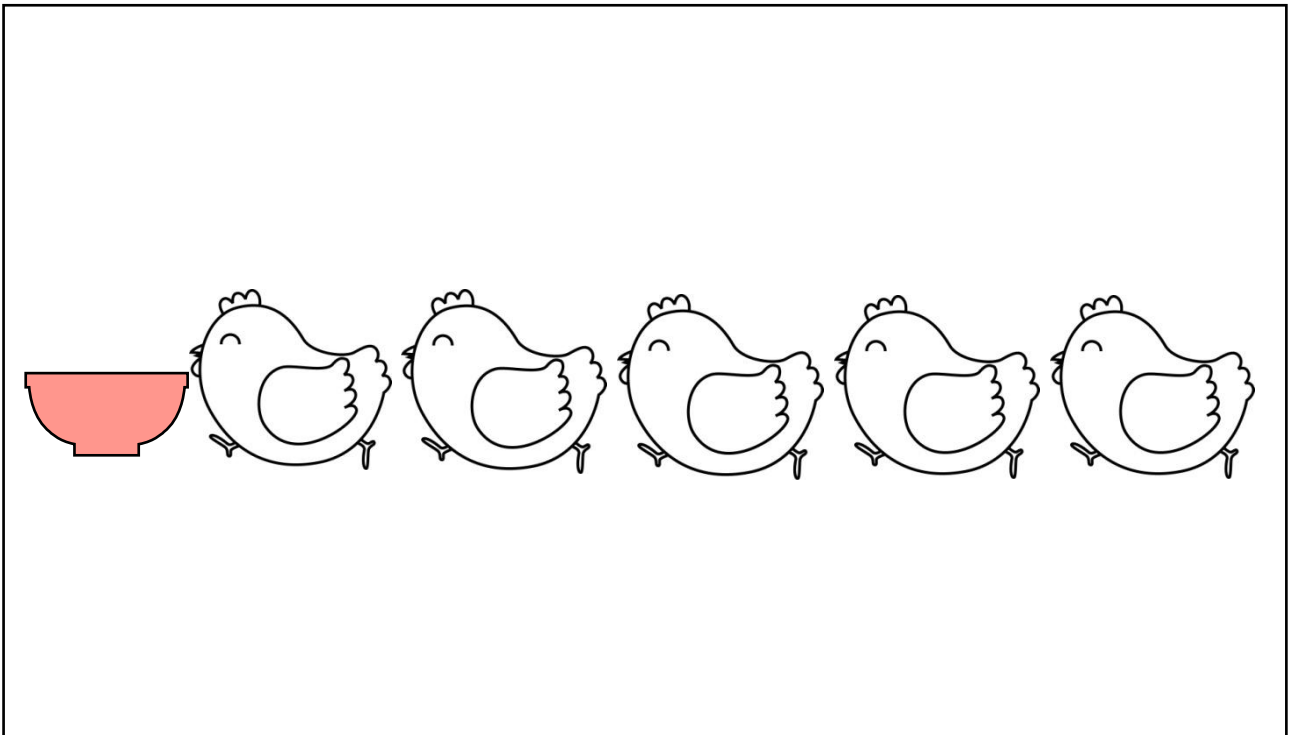

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4 ขวบ)

ทักษะการนับ

คำชี้แจงให้นักเรียนระบายสีภาพไก่ลำดับที่ 3 นับจากด้านหน้า

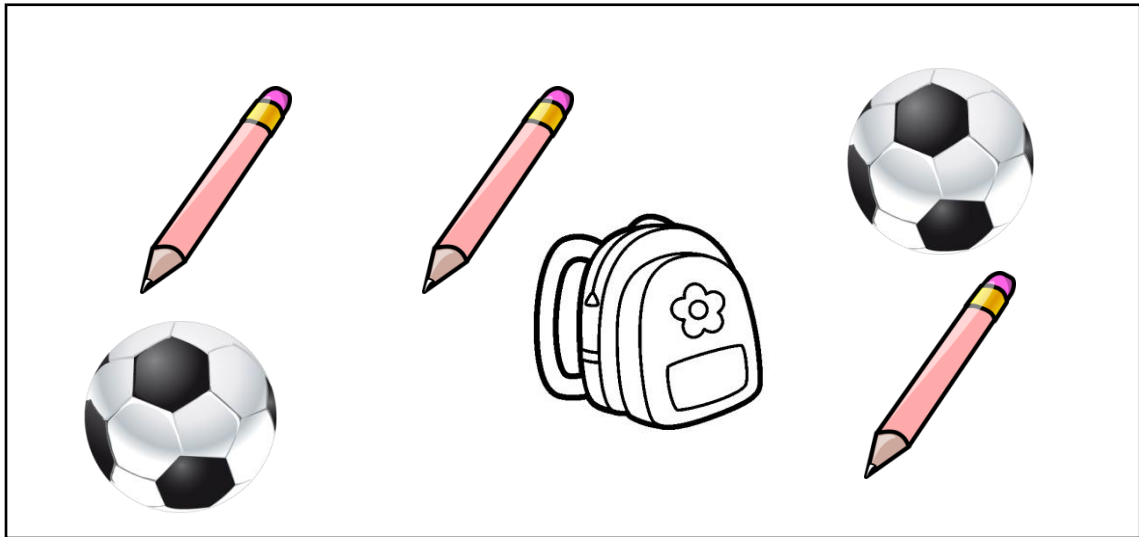

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4 ขวบ)

ทักษะการรู้ค่า รู้จำนวน

คำชี้แจง ให้นักเรียนนับจำนวนสิ่งของในภาพระบายสีลงใน ตามจำนวนที่นับได้

ลูกบอล

3

2

1

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย
ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4 ขวบ)
ทักษะการรู้ค่า การรู้จำนวน

คำชี้แจงจงระบายสีกลีบดอกไม้อตามจำนวนตัวเลข

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย
 ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4ขวบ)
 ทักษะการรู้ค่า รู้จำนวน

คำชี้แจง จงลากเส้นโยงให้ถูกต้องกับตัวเลขจำนวน1-5

3

2

4

1

5

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย
ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4 ขวบ)
ทักษะการรู้ค่า การรู้จำนวน

คำชี้แจง จงระบายสีกลีบดอกไม้ออกไม่ตามจำนวนตัวเลข

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4 ขวบ)

ทักษะการนับ

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท ✕ ทับรูปสัตว์ตัวที่ 5 นับจากด้านหน้า

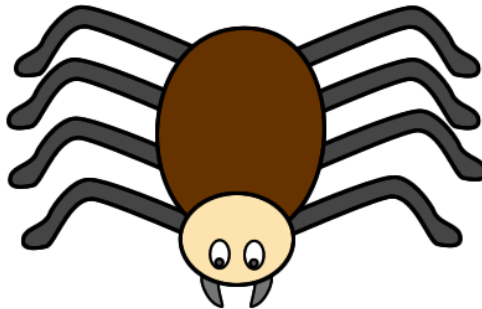

แบบทดสอบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

ระดับชั้นเด็กเล็กปีที่ 2 (4 ขวบ)

ทักษะการนับ

คำชี้แจง ให้นักเรียนกากบาท ✕ ทับรูปสัตว์ตัวที่มี ขา 4 ขา

ภาคผนวก ค
สื่อนิทาน

นิทานเรื่อง คุณหนึ่งขานนับ

กระต่าย 1 ตัว

(ผู้แต่ง นกนที สอนิพนธ์)

สัตว์สี่เท้าดี น่ารัก
ฉันได้โหม

คุณเลขหนึ่งพาออก

เลขหนึ่งมีจำนวนเท่าใด นับสิ่งใหญ่ของนับดู

กระต่าย 1 ตัวกินผัก ผักน้อยน่ารัก 1 ตัวกินกล้วย

ปลาแสนสวย 1 ตัวว่ายน้ำ พี่ๆ พี่ๆ นกฟ้า มีน้อย 1 ตัว

เลขหนึ่งมีจำนวนหนึ่ง ถ้าหนูนับหนึ่งใหญ่ต้องรู้ค่า

นกหนึ่งตัว 1 ตัวขึ้นเขา โครทำไม้มาขึ้นดาว 1 ดาว

นิทานเรื่อง คุณสองขานนับ

เต่า 2 ตัว

(ผู้แต่ง นกนที สอนิพนธ์)

สัตว์สี่เท้าดี น่ารัก
ฉันได้โหม

คุณเลขสองพาออก

เลขสองมีจำนวนเท่าใด นับสิ่งใหญ่ของนับดู

ปูเตี้ยโต 2 ตัวคู่กัน ปลาสองสาม 2 ตัวว่ายน้ำ

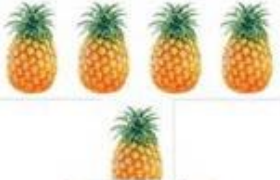
ม้าป่า 2 ตัววิ่งไว (เจ้ากระต่ายเลขสามตัวน้อย 2 ตัว)

เลขสองมีจำนวนสอง ถ้าหนูนับสองใหญ่ต้องรู้ค่า

นกสองตัว 2 ตัวขึ้นเขา โครทำไม้มาขึ้นดาว 2 ดาว

นิทานเรื่อง คุณห้าขานนับ

ส้ม 5 ผล

ส้ม 5 ผล

(ผู้แต่ง นกนที สอนิพนธ์)

สัตว์สี่เท้าดี น่ารัก
ฉันได้โหม

คุณเลขห้า

เลขห้ามีจำนวนเท่าใด นับสิ่งใหญ่ของนับดู

ส้มเปรี้ยวหวาน 5 ผลสีส้มสดใสหวาน สับปะรด 5 หัว

นกทูต 5 ผลอยู่ในรัง สังกะสีใจ

เลขห้ามีจำนวนห้า ถ้าหนูนับห้าใหญ่ต้องรู้ค่า

นกห้าตัว 5 ตัวขึ้นเขา โครทำไม้มาขึ้นดาว 5 ดาว

ภาคผนวก ง
รูปภาพประกอบการจัดกิจกรรม

รูปภาพประกอบการจัดกิจกรรม

